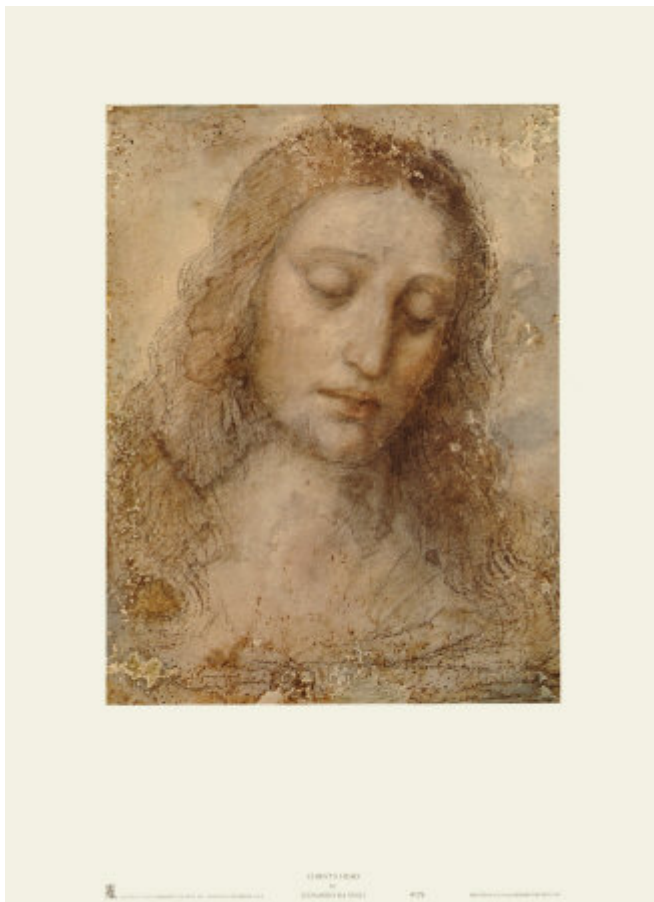

Prednášky Kláry Kundráčovej sú prepisované priamo z magnetofónových nahrávok jej prednášok od roku 1998 až do roku 2003. Klára Kundráčová je antroposofka, ktorá bola činná ešte za čias bývalého režimu. Samozrejme všetky tieto úžasné myšlienky mohla dávať až po revolúcii. V čase prednášok už mala vysoko nad sedemdesiat rokov. Preto aj myšlienky (okrem toho, že ide o hovorovú reč) nie sú úplne presne gramaticky stavané. Niekedy aj odbieha a vráti sa k povedanému až o dosť neskôr. Pokiaľ by sa pri prepisovaní dbalo na gramatickú stránku, asi by sa štruktúra aj obsah textu vytratil. Napriek tomu, predpokladáme, že pre čitateľov bude daný text pomerne dobre zrozumiteľný. Je to veľká hodnota, pretože pani Klára prednášala s veľkou úctou a láskou k týmto veciam, všetko mala nesmierne premeditované a prežité. O to je to vzácnejšie, že tieto myšlienky vychádzajú zo ženskej a citlivej duše. Niekedy mala skutočne nádhernú inšpiráciu a povedala veci, o ktorých sa nám temer nespíva. Pri čítaní na to prídete sami.

Klára Kundráčová

Nie Ja, ale Kristus vo mne

Každý človek má dušu vedomú. Nie, že kto študuje duchovnú vedu, má dušu vedomú a ostatní ľudia nemajú. To záleží na stupňoch – kto má na vyššom stupni a nižšom stupni. Kto dokáže v tomto živote viac sa vyvíjať a kto menej. Záleží na tomto. Takisto aj u tých teológov, niektorí z nich, zvlášť tí mladí – niežeby sa to v teológii učili, nie, lebo žiadne také veci nevyšli v teológii. Ale keď čítajú sväté písmo, tak tá nová generácia, tí mladí teológovia, už majú viac otvorené srdce a už rozmýšľajú nad tým. Vedia vyčleniť to, čo čítajú v svätom písme, tak budú kázať, podľa toho, čo je v svätom písme. Nie tak, že detičky budú dobré a nechať ich tak – to je veľmi málo. Viete, že voľakedy v kostoloch bolo hlavne hovorené ako hlavný princíp – buďte dobrí – to je už málo. Tí noví kňazi, podľa toho, čo je v svätom písme, v skutkoch apoštolov – Boh stvoril môjho milovaného syna. Tak tí noví majú viac vyvinutú dušu vedomú a podľa toho prijímajú viac tie Michaelské impulzy. Archanjel Michael nasilu nemôže človeku dávať tú silu. My musíme otvoriť srdce pre toho človeka, potom Michael žije tu priamo v človeku. Ten Michael žije v celom kolobehu prírody spolu s Kristom. Samozrejme, že ešte viac žije v človeku. Takže Michael priamo pôsobí, máte duševný kalendár a Prokofjeva – Kolobeh roka. Michael pôsobí v celom kolobehu. Tým viac žije v nás. To je ten Michaelský impulz. Takže tí noví kňazi – vývoj ide ďalej každým dňom, stále hovorím. Teraz sme už tu a keď odídeme odtiaľto ešte viac preduchovnení. Každou minútou sa preduchovňujeme. Povedala som, teraz to neberte ako Luciferské. Ja som spomedzi tých veľmi mála antropozofov, ktorí sledujú cirkev a vnímajú ako Michael pôsobí v cirkvi. Oni v tej dobe, čo pôsobili proti antropozofii – veď prvá Goetheanum vyhorelo – to bola spoločná sila aj cirkvi aj vedcov. To už nie je teraz. To nechce byť sebachvála. Ja som si to vzala za úlohu, že budem sledovať ako krásne sa tieto kresťanské cirkvi vyvíjajú. Tuto je čo som našla napísané – Potom prišiel on i jeho matka i jeho Matka do Katamánu, kde zostali niekoľko dní. Teraz tomu oni dali vysvetlivky – jedine katolícka cirkev, žiadne iné cirkvi nerobia tie vysvetlivky. Evanjelická ich nerobí, ale katolícka cirkev má v tradícii, že sa snaží vysvetľovať. A teraz ďalej k tomu poznámkach je vysvetlené – tzv. Ježišovi bratia sú celkom iste jeho bratranci – (nie je to správne bratranci) – sú to synovia druhej Márie – o to ide. To je vydané 1998 – nové vydanie – nové poznámky – to predtým nikdy nebolo. Pochopíte, že toto hovorí katolícka cirkev? Pravdepodobne ide o druhú Máriu. Čo je ako samozrejme. Ja som už stále vysvetľovala o tej prvej Márii o tej panne – a potom tú druhú Máriu. Keď tej prvej Márii, ktorá veľmi mladučká matka zomrie a oni sú v priateľstve s tou druhou rodinou. Keď idú do Jeruzalema a Ježiš má 12 rokov a idú domov do Nazaretu a veľmi skoro tá Mária, tá mladučká zomrie a oni sú v priateľstve s tou druhou rodinou a tej druhej Márii zomrie manžel. Takže tie dve rodiny sa spoja. To sa o tom vedelo vždy. Boli o tom v evanjeliách – v apokryfoch – v tých nedovolených evanjeliách. Steiner to samozrejme cez tú duchovnú vedu to vie. V tomto prípade je to zaujímavé, že prvý raz vydali totožnosť a istotu tej druhej Márii. Opäť ide o to, že keď tí cirkevní otcovia, keď čítajú sväté písmo, alebo Pavlove listy, alebo skutky apoštolov, alebo prorocťvá – nerozmýšľajú nad tým, čo čítajú. Koľkokrát tieto veci boli v tých evanjeliách, ale nepripustili to tam, len dogmaticky. Nielen jedna Mária, boli skutočné spisy, kde tá Mária veľmi skoro zomiera. My vieme, že druhá Mária stála pred krížom. Išlo mi o to, aby antroposofmi, ktorí skutočne sledujú, ako sa cirkev vyvíja. Je to radostné? Pravdaže radostné. Pretože časom cirkev hovorí, keď bude môcť niekto prijať reinkarnáciu, už len to nasleduje časom. Časom hovorí o myšlienku reinkarnácie. Pre nás to nie je potrebné, aby to povolili. Keď niekto môže prijať nie tú dogmu, že reinkarnácia je dogma – musí byť. Určite tak to bude, že kto cíti skutočnosť a pravdivosť reinkarnácie, tak cirkev nebude proti tomu. Vidíte, že tu je vysvetlené, že ide o druhú Máriu. Ja vám ďakujem za to druhé vydanie. Potrebovala som na to upozorniť. Veľmi zaujímavú vec

ešte teraz poviem – ktorú asi nikto nevie. Táto otázka, že Peter mal určité tézy, ktoré sa neprijali katolíckou cirkvou, ktoré sa aj oddelili. Tých téz bolo veľmi veľa. Nerozmýšľali ste nad tým. Nič čo sa týka cirkvi, čo sa týka makrokozmu, nič nie je bez príčiny. Neuvažovali ste nad tým nikdy, prečo sa to muselo stať. Prečo sa to muselo stať? To sa muselo stať, aby sa evanjelická cirkev zbavila tých dogmat. Evanjelická cirkev nemá dogmy, má viac voľnosti. Neprijali dogmu, teda tá ich duša sa mohla vyvíjať viac, lebo od 15. stor. sa vyvíja duša vedomá. Tým pádom majú oni trochu nadhľad a tým pádom nebolo nutné.. Pretože tá evanjelická cirkev umožnila, že bolo možné prijať antroposofiu. V Dornachu, keď Steiner začínal antroposofiu 1912 – 13 –prvé Goethanum a druhé 1920 po vyhorení. Potom sa zakladali tie základné tézy antroposofie. Predtým to bola teozofia. Tí prví, ktorí prijali antroposofiu boli 90 percent evanjelici. Preto, že nemali dogmu, mohli prijať reinkarnáciu. Oni mohli prijať a normálne rásť do duchovných smerov, do antroposofickej duchovnej vedy. Možno tých 5 percent mohli byť katolíci, ale s otvorenou dušou, a 5 percent nemali žiadnu vieru. Podľa tých základov, ako som čítala – nehovorím to úplne naisto. Potom tí, ktorí mali tú možnosť a našli tú duchovnú vedu, šli do duchovného sveta, tí boli bez zábran, neboli tak silne a tak ortodoxnú organizáciu. Mohli si otvoriť srdce tej duchovnej vede. Odtedy je už viac než 80 rokov. Ste mladí ľudia, len si trošku uvedomte, za ten krátky život – aké zmeny. Nechajme tie politické zmeny, to nechajme ale za tou vonkajšou stenou, my sami – ako ste sa mohli vyvíjať a koľko krát ste sa menili a vyvíjali za ten krátky život. Za tých 80 rokov na celom svete je státisíce antroposofov, ktorý berú ako samozrejmosť reinkarnáciu, lebo inak nie je vývoj. Ježiš Nazaretský, keď mal 12 rokov, musel prijať Jástvo Zarathustru. Pretože Zarathustra bol jeden z tých najväčších zasvätených. Jeho Jástvo bolo tak úžasne vyvinuté, že tá Nathánska duša Adam Kadmon, musel prijať také Jástvo, ktoré nesie všetku tú múdrosť histórie, nielen duchovnej histórie, ale aj histórie vonkajšej. To, že nikto nemôže teraz odsúdiť, že prečo sa cirkev nevyvíja viac. Preto, že je ešte veľmi veľa ľudí, ktorí nemajú tak silnú dušu vedomú a ktorí ešte potrebujú zákony ako základ, akú istotu. Akí sú tí kresťania – starší ľudia, mentálne zaostali, chorí ľudia, ako veľmi šťastne prijímajú tie zákony. Prečo? Lebo je to určitá istota. Študovať antroposofiu, to je veľmi ťažká veda. Viete, koľkí začali a nenašli žiadnu senzáciu, tak to zanechali. Čakali, že bude nejaká úžasná senzácia, alebo také neveriteľné tajomstvá sa dozvedia. Tí, ktorí tušia, aj keď desaťročia študujú, ešte stále len tušia ten hlavný cieľ antroposofie. Tí, ktorí to začínajú tušiť, tak tí zostali, a sledujú tú antroposofiu a vedia o čo tu ide. Išlo mi o to, aby sme voľnejšie prijali ten svetový vývoj a že ten vývoj sa skutočne realizuje. Ten vývoj od 1879, keď Michael sa stane vodcom duchovnej kultúry ľudstva pre každého človeka. To je jedno, či to ešte nepreberie do vedomia, ale v podvedomí. Veľmi veľa preberáme v podvedomí. Žiaľ, všetko zlé na nás pôsobí v podvedomí. My si myslíme, že sa doma zatvoríme a v podvedomí na nás nič nevlplyva. My sa môžeme doma zavrieť a mať doma všetko – takisto sme prežívali to zemetrasenie v Indii aj iné veci. Myslíme si, že nie sme tam, tak to nepreberieme. Všetko preberieme, všetko čo sa odohráva vo svete, naše éterické telá to preberajú a takisto preberá aj dobré veci aj dobré impulzy. Tak Michaelský prúd pôsobí do našej sféry, do nášho mikrokozmu – tu, keď chceme, pôsobí na nás Michael. Keď budeme chcieť, tak potom je skutočne našim nebeským priateľom. Máme toľko tých nebeských priateľov. Michael je našim nebeským priateľom a éterický Kristus chce byť našim bratom. Keď som jednému kňazovi hovorila, že éterický Kristus je už tu od začiatku 20. stor. Skoro si zapchal uši a povedal: „Kristus prichádza len na posledný súd na konci sveta.“ Prosím v 6. kultúrnom období okolo 4500 približne Kristus prijíma tých, ktorí prijímajú ten jeho duchovný impulz – teda tie slnečné duchovné sily prijíma cez Krista. Ľudstvo sa rozdelí vtedy – na podľudstvo, ktoré prepadne zlu – pod vedením Ahrimana tá čierna mágia a tí ľudia, ktorí sú pod vedením Krista. Koniec sveta je ešte veľmi ďaleko. Siedma kultúrna epocha je okolo 8000. A potom ešte, to už nie je opísané, lebo aj čas aj všetko sa ešte inak zmení. Potom sa stane koniec sveta, až potom. Myslia si, že

posledný súd je len vtedy, keď je koniec sveta. Nie, nie Kristus príde ako sudca, my sami odsúdime seba, že ideme s Kristovým impulzom, alebo sa pomýlime a pôjdeme tým druhým smerom – s Ahrimanom, čiernou mágiou. My sami sa rozhodneme. Kristus len prijímame, ktorí sú ním vedení, ktorí veria v neho, ktorí veria veľmi silne. V tom 6. kultúrnom období už prijímajú toho éterického Krista ako archanjelskú bytosť. Teraz je v tej sfére nad Zemou v tej étericko – duševnej sfére – tam je aj Kamalóka a tam sú aj tie dušičky zomrelých. V tej sfére teraz zobral Kristus podobu anjela, aby nám bol veľmi blízko. To je to ešte, že keď nečítajú duchovnú vedu, tak nemôžu pochopiť. To nemôžu pochopiť, to skutočne vysvetľuje len Michael a ten Michaelský impulz, je v Steinerových prednáškach a knihách na základe zjavenia Michaela archanjela. Kto nečíta duchovnú vedu, tak nemôže byť do toho uvedený a je úplne zanechaný na ten oneskorený vývoj. Nechcem povedať, že nesprávny, lebo keď ide s cirkevnými organizáciami – takou cirkvou alebo onakou cirkvou, tak je na správnej ceste, ale oneskorenej. My potrebujeme byť vpredu, niekto musí byť vpredu. Niekto musí niesť tú zástavu vpredu. Keď nevnímame neochvejnou vierou, tak nemôžeme prijať éterického Krista do srdca. To je podmienka. To je úplná podmienky, aby sme ho vnímali, keď nie v tomto živote, tak v ďalšom už určite. Každému sa môže stať ešte v tomto živote, že zažije éterického Krista. Ale len vtedy, keď je schopný veriť všetko to, čo Kristus hovoril v Jánovom evanjeliu. To, čo hovoril v 40 dňových rozhovoroch apoštolom, v celej svojej náuke a nielen v náuke, ale vo všetkých činoch – či už Vzkriesenie a takú úžasnú prácu a aktivitu Krista, to celé Vzkriesenie, celú Golgotu. Keď človek verí v neho, keď Kristus hovorí apoštolom v Jánovom evanjeliu – Otec a ja sme jedno. Mne sa dala všetka moc na nebi a na Zemi. Keď pochopíme, že vstal v neporušenom a v nepominuteľnom, duchovnom fyzickom tele, čo hovorí Pavol v listoch Korint'anom. Pavol bol jeden z tých najväčších zasvätených. Pred Damaškom sa priamo Kristus zo slnečnej sféry priamo zjavil a ho zasvätil. Apoštoli boli koniec koncov boli pri svätodušných udalostiach zasvätení. Apoštol Pavol bol priamo zasvätený z duchovnej slnečnej sféry – priamo Kristus ho zasvätil. Všetko to, čo Michael zjavil od Krista, kto dokáže veriť. Niekedy sa tak čudujem, že niektoré veci ľudia nedokážu veriť – zo strašnej pyšnosti. My musíme uznať, že ešte nie sme na takom stupni vývoja, aby sme to pochopili – tú Božskú bytosť a čin Krista a vôbec Boh Otec a jeho činy. Nie sme na to ešte takí zrelí, aby sme tie činy, to celé stvorenie a všetko, tú Kristovu bytosť a jeho obetu a Vzkriesenie, ktoré skutočne rozumom nie je pochopiteľné. Keď to nedokážeme veriť s takou úctou, tak naše astrálne telo sa nevyčistí. Čo to znamená prečistiť astrálne telo? Astrálne telo sa vyčistí s tým, že berie duchovnú silu Slnka - to je Kristova sila. Astrálne telo sa premení na Manas – len vtedy je možné prijať éterického Krista. Dokonca už musí klíčiť aj Budhi. Keď ho chceme vnímať tak – Nie Ja, ale Kristus vo mne. Kristus žije vo mne. Pavol pred Damaškom – Kristus sa mu ukázal ako slnečný Duch, ako vládca Slnka, ako Vzkriesený Spasiteľ a preto mohol povedať – nie ja, ale Kristus vo mne. Pretože naše vyššie Ja, naše Ja je spojené s Kristom s Kristovým Ja. Kristus je makrokozmičné Ja, a naše ja je spojené s Kristom. My máme to pravé ja v Kristovi. To svoje vyššie Ja máme v Kristovi. Keď ja to neverím, nepreberiem, tak tam neklíči Budhi. Budhi – to je životný duch. To predpokladá v prvom rade veriť – to astrálne telo sa prečistí. Kristov impulz prečistí astrálne telo a z toho sa stane Mana. Človek vníma, že to moje ja, to moje pravé Ja je v Kristovi. Kristus je moje Ja. Pavol preto mohol povedať, že nie ja, ale Kristus vo mne. Pretože vníma, že jeho pravé Ja v Kristovi. Takže, keď my povieme. Ja som – to je spojenie s Kristom. To sú úžasné tajnosti, naozaj veľmi veľké tajnosti. To je úplné zasvätenie – tá neochvejná viera. A teraz ako keď v nás klíči Budhi – životný duch, čo sa vyvíja v šiestom kultúrnom období – predpokladá všeobecné bratstvo. Pre nás je to ešte, my si to ešte nevieme ani čo len predstaviť. Kristus všetko povedal vo svojich náukách. Hovoril Miluj blížneho samého. To je tá náuka – to úplne platí pre Budhi – preto bratská. Kto dokáže milovať blížneho ako seba samého. Ešte stále Luciferský impulz. Ešte nie sme na tom stupni vývoja. Každý vie, snažíme sa. Keď si to uvedomujeme, dnes, keď sme si

to uvedomili, urobíme veľmi veľký krok k tomu Budhi, k tomu bratstvu, že sme si uvedomili, že to svojho bližneho mám milovať ako seba samého. Keď to nedokážem, tak to je ako duchovná úloha. To svieti predo mnou ako budúcnosť.

Steiner niekedy píše – to predsavzatie duchovný svet berie ako vôľu človeka. To predsavzatie – ľudia dobrej vôle. To je to úsilie. Každý najprv uvažuje – najprv ja až potom Ty. Ale, keď si to uvedomujeme, to duchovný svet už naznačí, ako keby sa to stalo. Koľkokrát povieme priateľom, keď majú dobré úmysly. Keď ste pozvaný milo a nemôžete ísť – ako keby sa to stalo – tak to padne človeku. Ja som tiež dostala pred Vianocami také pozvanie a nemohla som a som napísala. Berte to tak, ako keby sa to stalo. Ten človek urobil mimoriadne dobrý skutok – pretože má predsavzatie – tomu človeku urobiť niekomu niečo dobré. To predsavzatie a to predsavzatie je v duchovných svetoch veľmi dobre hodnotené. Takže uvedomme si, aby to klíčilo to bratstvo v nás a potom sa to môže stať a ani sa nenazdáme a budete doma meditovať a Kristus príde – od 1933 je tu v tejto sfére. Čo bola podmienka, aby Kristus prišiel do domu hriešnikov, keď ho pozvali. Podmienkou je tá úžasná viera. To prečistí to astrálne telo a jedného dňa sa stane, že Kristus bude vedľa vás a vy sa ho môžete spýtať na všetko. A ako sa sputujem toho Krista. Kto už dosť študoval, tak v tej antroposofickej vede je všetko, čo sa máme spýtať.